

El Nadal del cardenal Martini

Dll, 27/12/2010 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Des de les pàgines del *Corriere della Sera*, el cardenal Carlo Maria Martini fa una interessant reflexió sobre aquests dies.

Escriu que el Nadal té un toc profà que no acaba de fer-li el pes i que per això no en parla gaire de bon grat. Reconeix en el Nadal "una esplèndida manifestació de la glòria de Déu en Crist i del seu amor per a nosaltres", però li sembla que "els discursos que es fan a partir del Nadal" pequen d'una mena de "pseudobondat i d'esperança barata".

Per al cardenal Martini cal anar a la font, en aquest els Evangelis, per a viure bé el Nadal i rebre'n el consol que és just esperar en aquestes festes. Especialment en l'Evangelí de Lluc, diu Martini, "**emergeix un projecte d'home que viu el do de Déu en la meravella, en l'agraïment i en el desaferrament**". Aquesta actitud pot ser viscuda per a tothom, des del pastor senzill fins al savi estudiós vingut d'Orient seguint l'estrella.

El Nadal és, continua Martini, una crida a la joia. "Tothom està cridat a participar en l'experiència dels pastors" als quals l'àngel va anunciar una bona nova, una gran alegria. "**Qui participa d'aquesta alegria, es defensarà d'aquell perill que és el Nadal del consumisme**", participant-hi amb regals ben cars malgrat la crisi.

Es tracta d'una **alegria "senzilla, íntima**, que també pot conviure amb moments de patiment i de gran dolor". Perquè "**el Nadal mira cap a la Pasqua** i el pessebre conté al·lusions a la mort i a la resurrecció de Jesús".

Molt bones festes en aquesta alegria íntima i senzilla.